

Arbejdernes Ulykkesforsikring i de farlige Erhverv, givet noget direkte Statstilskud. Det er nok blevet udtalt i det andet Ting, at Staten i Tyskland betalte en Del af Ulykkesforsikringen, men det er ganske urigtigt; hvis det er denne Udtalelse, som har bevirket, at der fra to Sider i Dag er stillet Forslag derom — det ene er forørigt taget tilbage — er man blevet ledet paa Vildspor. Der er intet Sted, hvor man har lagt Byrden andetsteds end paa den indbefattede Virksomhed. Jeg kan derfor ikke se, hvorfor man skulde gaa hertil, men jeg kan se, at alt, hvad der er skrevet i Betænkningerne baade i det ene og det andet Ting; og hele Begrundelsen af dette Lovforslag falder til Jorden, dersom vi drage Statskassen med ind i Forsikringen som Bærer. Det vil ikke kunne begrundes, at gøre det, og der vilde slet ikke længere være Mening i Lovforslaget.

Det sidste Punkt: at Arbejdsgivernes Organisationer skulle vælge, har det ærede Medlem for Horsens (Wulff) og jeg talt om tidligere. Det var noget, som vi havde ønsket herved, og hvis jeg husker ret, er det endog vedtaget her i Tinget, men blev ændret i det andet Ting med den Motivering, jeg angav. Jeg vil udtale, at hvis vi skulle have Arbejdsgivernes Organisationer ind i denne Lov, burde man ogsaa have Arbejderorganisationerne med til Valg af Arbejderrepræsentanterne. Det vilde ikke være fuldt retfærdigt, at Arbejdsgiverorganisationernes Sammenslutninger skulle kunne vælge Arbejdsgiverne i Arbejderforsikringsraadet, naar Arbejderorganisationerne ikke skulle have samme Ret for Arbejdernes Repræsentanter, men fra den Side har man ikke stillet Krav derom, idet man har ment, at man derved (snarest vilde lægge Loven Vanskeligheder i Vejen. Jeg mener saa ikke heller, at det er rigtigt, at der fra Arbejdsgivernes Side stilles det paagældende Krav, saa meget mere, som det er faktisk, at Arbejdsgiverforeningerne ville blive Assuranceforeninger og som Følge deraf mindre heldige til at kunne vælges til det Raad, som skal fastsætte Erstatningerne efter Ulykkestilfælde.

De øvrige Ændringer til § 4 A. angaaende de lave Bygninger, som vi have villet haft undtagne fra Forslaget ligesom ogsaa om Mølleri, som skal være drevet som selvstændig Næringsvej, er der allerede blevet talt tilstrækkeligt om. Den sidste Ændring er i Dag bleven betegnet som en ren Redaktionsændring, saa der er ikke nogen Anledning til yderligere Om-

tale. Jeg vil derfor ligesom den foregaaende Taler ende med at henstille til det høje Ting at forkaste samtlige disse Ændringsforslag, fordi de, for saa vidt de dreje sig om Enkeltheder i Loven, enten ere saadanne, over for hvilke Tinget gentagne Gange har tilkendegivet sin Vilje i modsat Retning, for saa vidt de ere Redaktionsændringer, ere de ganske ligegyldige, for saa vidt de endelig ere af principiel Beskaffenhed, ere de i den Grad gennemgribende, at deres Vedtagelse vilde virke destruktivt paa hele Lovforslaget. De vilde i den Grad bringe Uoverensstemmelse og Forstyrrelse ind i Loven, at hvis vi i Dag vovede at vedtage disse sidste Ændringer, vilde vi ved tredje Behandling forefinde et Lovforslag, som der ikke var nogen som helst Mening i.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): De ærede Medlemmer, der optraadte som Forsvarere af de forskellige Ændringsforslag, der ere stillede ved denne Behandling, have jo udtalt sig med priselig Korthed ved Motiveringen af deres Opfattelse af disse Ændringsforslags Betydning, og da det, som det allerede fra flere Sider er oplyst, i alt væsentligt er Gengangere, hvad man her har faaet frem af Ændringsforslag, er der heller ikke fra den Side, hvor jeg staar, nogen Anledning til at gaa dybt ind paa Lovforslagets Realitet, naar man i alt væsentligt kan henvise til de Indvendinger, der allerede ved Sagens tidligere Behandlinger her i Tinget, særlig i forrige Samling, ere blevne rejste mod disse Forslag. For saa vidt altsaa Forslagene indeholde principielle Forandringer i Lovforslaget, saaledes med Hensyn til Optagelsen af de ikke professionelle Arbejdsgivere under Loven, Kravet om en tvungen Forsikring for alle Arbejdsgivere, fremdeles Oprettelsen af en Statsforsikringsanstalt og Indførelse af Statsbidrag til Forsikringsbeløbet, er dette altsaa Spørgsmaal, som jeg betragter som uddebatterede. Hvis disse atter skulde rejses, anser jeg det for ganske umuligt at faa Lovforslaget gennemført. Endvidere gælder denne Betragtning tillige det store Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 4 af de ærede Medlemmer, for hvilke det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) var Ordfører, og hvorved Forslaget skulde udvides til at omfatte en Række Arbejdere i Land- og Skovbrug, Søfart, Haandværk og industrielle Virksomheder, som ikke nu ere indbefattede i Lovforslagets Kapitel I. Dette store Ændringsforslag er jo allerede udførligt blevet imødegaaet af det ærede